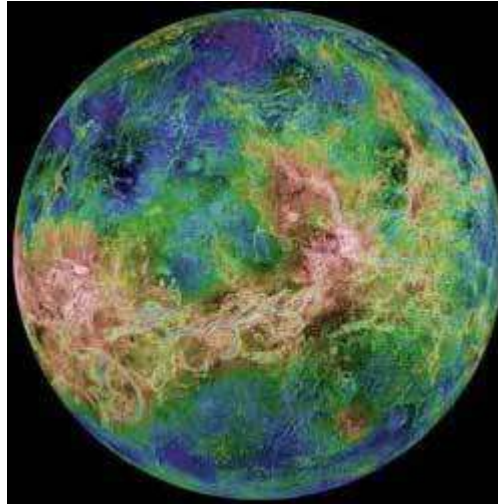

De Leeftijd van de Aarde

101 Bewijzen voor een jonge leeftijd van de Aarde en het Universum

Door Don Batten¹, PH.D., <https://creation.com/age-of-the-earth>, 18-9-2019

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en Wiki-verwijzingen door M.V.

Er zijn veel soorten bewijsmateriaal voor de ouderdom van de aarde en de kosmos die aangeven dat ze veel jonger zijn dan tegenwoordig algemeen wordt beweerd.

Kan de wetenschap de ouderdom van de aarde bewijzen?

De algemeen aanvaarde leeftijd van het universum is momenteel 13,77 miljard jaar en voor het zonnestelsel (inclusief de aarde) is dat 4,543 miljard jaar. Geen enkele wetenschappelijke methode kan echter de ouderdom van de aarde en het universum *bewijzen*, en dat geldt ook voor de methoden die we hier hebben ondergebracht en die sterk suggereren dat deze geaccepteerde leeftijden ernstig fout zijn. Hoewel leeftijdsindicatoren ‘klokken’ worden genoemd, zijn ze dat niet, omdat alle leeftijden het resultaat zijn van berekeningen waarbij aannames over het verleden nodig zijn. Er moet altijd worden uitgegaan van de starttijd van de ‘klok’ en de manier waarop de snelheid van de klok in de loop van de tijd gevarieerd is. Verder moet worden aangenomen dat de klok nooit is verstoord.

Er is geen onafhankelijke natuurlijke klok waaraan die aannames kunnen worden getoetst. De hoeveelheid kraters op de maan, gebaseerd op de momenteel waargenomen kratersnelheden, zou bijvoorbeeld suggereren dat de maan vrij oud is. Om deze conclusie te trekken, moeten we echter aannemen dat de kratersnelheid in het verleden hetzelfde is geweest als nu. En er zijn nu goede redenen om te denken dat het in het verleden behoorlijk intens was, in welk geval de kraters helemaal geen ouderdom aangeven (zie hieronder).

Leeftijden van miljoenen jaren worden allemaal berekend door aan te nemen dat de veranderingsnelheden van processen in het verleden hetzelfde waren als die we vandaag waarnemen - het zogenaamde uniformitarisme. Als de op basis van dergelijke aannames berekende leeftijd niet overeenkomt met wat zij denken dat de leeftijd zou moeten zijn, concluderen ze dat hun aannames in dit geval niet van toepassing waren, en passen ze deze dienovereenkomstig aan. Als het berekende resultaat een aanvaardbare leeftijd oplevert, publiceren de onderzoekers het.

Voorbeelden van hier vermelde *jonge* leeftijden werden ook verkregen door hetzelfde principe van uniformitarisme toe te passen. Voorstanders van een hoge leeftijd zullen dit soort bewijs voor een

¹ Zie <https://creation.com/dr-don-batten>

jonge leeftijd van de aarde afwijzen door te stellen dat de aannames over het verleden in deze gevallen niet van toepassing zijn. Met andere woorden, leeftijd is niet echt een kwestie van wetenschappelijke observatie, maar een argument over onze aannames over het niet-waargenomen verleden.

De aannames achter de hier gepresenteerde bewijzen kunnen niet worden bewezen, maar het feit dat zo'n breed scala van verschillende verschijnselen allemaal veel jongere leeftijden *suggereren* dan momenteel algemeen wordt aangenomen, vormt een sterk argument om de geaccepteerde leeftijden in twijfel te trekken.

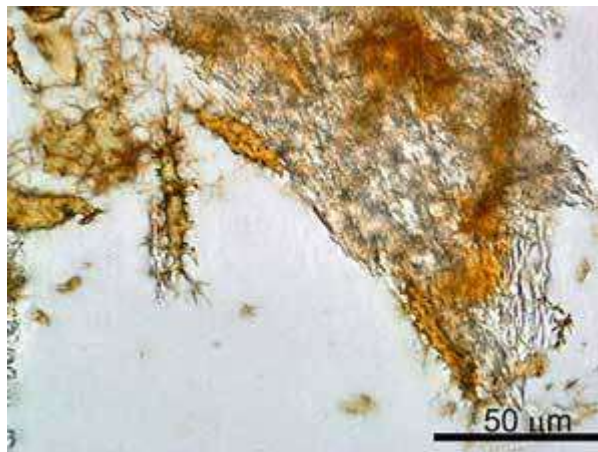
Een aantal bewijzen, in plaats van een schatting van de leeftijd te geven, is ook een uitdaging voor de aanname van langzaam en geleidelijk uniformitarisme, waarvan alle diepe tijd (deep-time) dateringsmethoden afhankelijk zijn.

Veel van deze indicatoren voor jongere leeftijden werden ontdekt toen creationistische wetenschappers dingen begonnen te onderzoeken die verondersteld werden dat ze hoge leeftijden zouden 'bewijzen'. De les hier is duidelijk: als de evolutionisten een nieuwe uitdaging voor de tijdslijn van de Bijbel opwerpen, maak je er dan geen zorgen over. Vroeg of laat zal dat vermeende bewijs op zijn kop worden gezet en zelfs aan deze lijst met bewijzen voor een jongere leeftijd van de aarde worden toegevoegd. Aan de andere kant kunnen sommige van de hier genoemde bewijzen bij verder onderzoek ongegrond blijken te zijn en zullen ze moeten worden aangepast. Dat is de aard van de wetenschap, vooral de historische wetenschap, omdat we geen experimenten kunnen doen met gebeurtenissen uit het verleden (zie "Het is geen wetenschap")².

Wetenschap is gebaseerd op waarneming, en de enige betrouwbare manier om de ouderdom van iets te bepalen, is middels het getuigenis van een betrouwbare getuige die de gebeurtenissen heeft waargenomen. De Bijbel beweert de communicatie te zijn van de Enige die getuige was van de gebeurtenissen van de schepping: de Schepper zelf. Als zodanig is de Bijbel het enige betrouwbare middel om de ouderdom van de aarde en de kosmos te kennen. Zie De geboorteakte van het universum³ en de bijbelse chronogenalogieën. Uiteindelijk geloven wij dat de Bijbel gerechtvaardigd zal blijven en dat degenen die zijn getuigenis ontkennen, beschaamd zullen worden.

Biologisch bewijs voor een jonge leeftijd van de aarde

Afbeelding: Dr. Mary Schweitzer

De vondst van buigzame bloedvaten, bloedcellen, dierlijke eiwitten en zelfs DNA in dinosaurusbot komt overeen met een leeftijd van duizenden jaren voor de fossielen, niet met de 65+ miljoen jaren beweerd door de paleontologen. Zie <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm>

1. DNA in 'oude' fossielen⁴. DNA dat is geëxtraheerd uit bacteriën die naar veronderstelling 425 miljoen jaar oud zouden zijn, stelt die leeftijd in twijfel, omdat DNA niet langer dan duizenden jaren kan meegaan.

² <https://creation.com/its-not-science>

³ <https://creation.com/the-universes-birth-certificate>

⁴ <https://creation.com/bugs-in-brine>

2. Lazarus-bacteriën⁵ die zijn herleefd uit zoutinsluitsels die naar veronderstelling 250 miljoen jaar oud zijn, suggereren dat het zout niet miljoenen jaren oud is. Zie ook Salty saga⁶.
3. Het verval in het menselijk genoom als gevolg van meerdere licht schadelijke mutaties van elke generatie komt overeen met een oorsprong van enkele duizenden jaren geleden. Sanford, J., *Genetic entropy and the mystery of the genome*, Ivan Press, 2005; zie bespreking van het boek⁷ en het interview met de auteur in *Creation* **30** (4): 45-47⁸, september 2008. Dit is bevestigd door realistische modellen van populatiegenetica, waaruit blijkt dat genomen jong zijn, in de orde van duizenden jaren. Zie Sanford, J., Baumgardner, J., Brewer, W., Gibson, P. en Remine, W., Mendel's Accountant: A biologically realistisch programma voor populatiegenetica in de tijd⁹, *SCPE* **8** (2): 147-165, 2007.
4. De gegevens voor 'mitochondriale Eva'¹⁰ komen overeen met een gemeenschappelijke oorsprong van alle mensen duizenden jaren geleden.
5. De zeer beperkte variatie in de DNA-sequentie op het menselijke Y-chromosoom over de hele wereld¹¹ komt overeen met een recente oorsprong van de mensheid, duizenden niet miljoenen jaren.
6. Veel fossiele botten die 'miljoenen jaren oud' zijn, zijn niet of nauwelijks gemineraliseerd. Dit is in tegenspraak met de algemeen aanvaarde ouderdom van de aarde. Zie bijvoorbeeld dinosaurusbotten, hoe oud zijn ze eigenlijk?¹² Buisen van zeewormen [buiswormen], 'gedateerd' op 550 miljoen jaar oud, die zacht en flexibel zijn en blijkbaar zijn samengesteld uit de originele organische verbindingen, houden het record (origineel paper)¹³.
7. Bloedcellen, bloedvaten¹⁴, eiwitten¹⁵ (hemoglobine¹⁶, osteocalcine¹⁷, collageen¹⁸, histonen¹⁹) en DNA van dinosauriërs²⁰ zijn niet consistent met hun veronderstelde leeftijd van meer dan 65 miljoen jaar, maar zijn consistent met overblijfselen die (hoogstens) duizenden jaren oud zijn. Zie "T-rex bloedcellen": <https://youtu.be/XEtL6XjRqMg>. En "Zacht weefsel in dinosaurussen": <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm>
8. Gebrek aan 50:50 racemisatie van aminozuren in fossielen²¹ die miljoenen jaren oud zijn, terwijl volledige racemisatie binnen duizenden jaren zou plaatsvinden.
9. Levende fossielen²² - kwallen, graptolieten, coelacanth, stromatolieten, Wollemi-den en honderden andere. Dat vele honderden soorten zo onveranderd zouden kunnen blijven, zelfs tot miljarden jaren in het geval van stromatolieten, spreekt tegen dat de miljoenen en miljarden jaren echt zijn.
10. Discontinuë fossiele sequenties. Bijv. Coelacanth²³, Wollemi-den²⁴ en verschillende 'index'-fossielen, die aanwezig zijn in zogenaamd oude lagen, die ontbreken in lagen die vele miljoenen

⁵ <https://creation.com/arent-250-million-year-old-live-bacteria-a-bit-much>

⁶ <https://creation.com/salty-saga>

⁷ <https://creation.com/from-ape-to-man-via-genetic-meltdown-a-theory-in-crisis>

⁸ <https://creation.com/geneticist-evolution-impossible>

⁹ <https://scpe.org/index.php/scpe/article/view/407>

¹⁰ <https://creation.com/mitochondrial-eve-and-biblical-eve-are-looking-good-criticism-of-young-age-is-premature>

¹¹ <https://creation.com/y-chromosome-adam>

¹² <https://creation.com/dinosaur-bones-just-how-old-are-they-really>

¹³ <https://bioone.org/journals/journal-of-paleontology/volume-88/issue-2/13-003/Microstructure-and-Biogeochemistry-of-the-Organically-Preserved-Ediacaran-Metazoan-Sabellidites/10.1666/13-003.short>

¹⁴ <https://creation.com/sensational-dinosaur-blood-report>

¹⁵ <https://creation.com/dinosaur-soft-tissue-and-protein-even-more-confirmation>

¹⁶ <https://creation.com/sensational-dinosaur-blood-report>

¹⁷ <https://creation.com/bone-building-perfect-protein-osteocalcin>

¹⁸ <https://creation.com/dinosaur-soft-tissue-and-protein-even-more-confirmation>

¹⁹ <https://creation.com/dino-dna-bone-cells>

²⁰ <https://creation.com/dino-dna-bone-cells>

²¹ <https://creation.com/shaking-hands-on-a-recent-creation> & Racemisatie: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Racemaat>

²² <https://creation.com/fossils-questions-and-answers#living>

²³ <https://creation.com/correcting-the-headline-coelacanth-yes-ancient-no>

²⁴ <https://creation.com/sensational-australian-tree-like-finding-a-live-dinosaur>

jaren sindsdien vertegenwoordigen, maar die nog steeds leven. Dergelijke discontinuïteiten zijn in tegenspraak met de interpretatie van de rotsformaties als enorme geologische tijdperken - hoe hebben Coelacanth's, bijvoorbeeld, kunnen voorkomen dat ze gedurende 65 miljoen jaar fossiliseerden? Zie Het 'Lazarus-effect': 'opstanding' van knaagdieren!²⁵

11. De leeftijden van 's werelds oudste levende organismen, bomen²⁶, komen overeen met een leeftijd van de aarde van duizenden jaren.

Geologisch bewijs voor een jonge leeftijd van de aarde

Radical folding at Eastern Beach, near Auckland in New Zealand, indicates that the sediments were soft and pliable when they were folded, in contrast to a long time for their formation. A similar folding is world-wide and is consistent with a young age of the Earth.

12. Schaarste aan plantenfossielen in veel formaties met een overvloed aan dierlijke / herbivoorfossielen²⁷. Bijv. De Morrison Formation (Jurassic) in Montana. Zie *Origins* **21** (1): 51–56, 1994. Ook het Coconino-zandsteen in de Grand Canyon heeft veel voetafdrukken (dieren), maar is bijna verstoken van planten. Implicatie: deze gesteenten zijn *geen* ecosystemen van een 'tijdperk' die eeuwenlang *in situ* begraven zijn, zoals evolutionisten beweren. Het bewijs is meer consistent met een catastrofaal transport en daarna begraven, tijdens de massale wereldwijde Zondvloed in Noach's tijd. Dit elimineert verondersteld bewijs voor miljoenen jaren.
13. Dikke, strak gebogen lagen zonder tekenen van smelten of breken. De Kaibab-upwarf²⁸ in de Grand Canyon geeft bijvoorbeeld een snelle vouwing aan voordat de sedimenten tijd hadden om te stollen (de zandkorrels waren niet langwerpig onder spanning zoals zou worden verwacht als de rots was uitgehard). Dit vernietigt honderden miljoenen jaren tijd en is consistent met de extreem snelle vorming tijdens de bijbelse Zondvloed. Zie Warped earth²⁹ (geschreven door een geofysicus).
14. Polystrate fossielen - boomstammen in steenkool (*araucaria* spp., *athrotaxis*, king billy pines [*selaginoides*], selderijtopdennen, steenkool op het zuidelijk halfmond³⁰). Er zijn ook polystrate boomstammen in de versteende bossen van Yellowstone³¹ en in Joggins, Nova Scotia³² en op vele andere plaatsen. Polystrate versteende lycopod stammen komen voor in steenkool op het noordelijk halfmond³³, wat opnieuw duidt op een snelle begraving / vorming van het organische materiaal dat steenkool werd.

²⁵ <https://creation.com/the-lazarus-effect-rodent-resurrection>

²⁶ <https://creation.com/patriarchs-of-the-forest>

²⁷ https://creation.com/ariel-a-roth-biology-in-six-days#plants_missing

²⁸ <https://creation.com/grand-canyon-strata-show-geologic-time-is-imaginary>

²⁹ <https://creation.com/warped-earth>

³⁰ <https://creation.com/coal-memorial-to-the-flood>

³¹ <https://creation.com/the-yellowstone-petrified-forests>

³² <https://www.icr.org/article/polystrate-trees-coal-seams-joggins-fossil-cliffs/>

³³ <https://creation.com/forests-that-grew-on-water>

15. Experimenten tonen aan dat onder omstandigheden die natuurlijke krachten nabootsen, steen-kool snel wordt gevormd³⁴; in weken voor bruinkool tot maanden voor zwarte steenkool. Het heeft geen miljoenen jaren nodig. Bovendien zouden lange tijdsperioden een belemmering kunnen vormen voor de vorming van steenkool vanwege de verhoogde kans op permineralisatie van het hout, wat steenkoolvorming zou belemmeren.
16. Experimenten tonen aan dat onder omstandigheden die natuurlijke krachten nabootsen, olie snel wordt gevormd³⁵; het heeft geen miljoenen jaren nodig, in overeenstemming met een leeftijd van duizenden jaren.
17. Experimenten tonen aan dat onder omstandigheden die natuurlijke krachten nabootsen, opalen snel worden gevormd³⁶, in een kwestie van weken, niet in miljoenen jaren, zoals werd beweerd.
18. Bewijs voor snelle, catastrofale vorming van steenkoolbedden³⁷ spreekt de honderden miljoenen jaren tegen die normaal gesproken hiervoor worden geclaimd, inclusief Z-vormige lagen die wijzen op een enkele afzettingsgebeurtenis die deze lagen produceert.
19. Bewijs voor snelle verstening van hout³⁸ spreekt tegen de noodzaak van lange tijd en komt overeen met een leeftijd van duizenden jaren.
20. Klastische dijken en pijpen (binnendringen van sediment door bovenliggend sedimentair gesteente) laten zien dat de bovenliggende rotslagen nog zacht waren toen ze zich vormden. Dit comprimeert de tijdschaal voor de afzetting van de gepenetreerde gesteentelagen drastisch. Zie Walker, T., Fluidisation pipes: Evidence of large scale watery catastrophe³⁹, *J. Creation (TJ)* **14** (3): 8-9, 2000.
21. Para (pseudo) conformiteiten - waarbij een rotslaag bovenop een andere rotslaag zit maar met zogenaamd miljoenen jaren aan geologische tijd die ontbreekt, maar het contactvlak vertoont geen significante erosie; dat wil zeggen, het is een 'flat gap'. Bijv. Coconino zandsteen / Hermit shale in de Grand Canyon (naar veronderstelling een gap [tijdsverschil] van 10 miljoen jaar). De dikke Schnebly Hill Formation (zandsteen) ligt *tussen* de Coconino en Hermit in centraal Arizona. Zie Austin, SA, *Grand Canyon, monument to catastrophe*, ICR, Santee, CA, VS, 1994 en Snelling, A., The case of the 'missing' geologic time⁴⁰, *Creation* **14** (3): 31-35, 1992.
22. De aanwezigheid van kortstondige markeringsporen (regendruppelsporen, rimpelmarkeringsporen, diensporen) aan de grenzen van paraconformiteiten toont aan dat de bovenste gesteentelaag onmiddellijk na de onderste is afgezet, waardoor vele miljoenen jaren 'gap'-tijd zijn geëlimineerd. Zie referenties in Para (pseudo) conformiteiten⁴¹.
23. Het in elkaar grijpen van aangrenzende lagen die zogenaamd miljoenen jaren van elkaar gescheiden zijn, elimineert ook vele miljoenen jaren veronderstelde geologische tijd. Het geval van de 'ontbrekende' geologische tijd⁴²; Interbedding van de lagen van de Mississippian- en het Cambriumstrata: 200 miljoen jaar hiaat in kwestie, *CRSQ* **23** (4): 160-167.
24. Het ontbreken van bioturbatie⁴³ (wormgaten, wortelgroei) bij paraconformiteiten (flat gaps) versterkt het gebrek aan daaraan verbonden tijd waar evolutionaire geologen vele miljoenen jaren in steken om de gesteenten te dwingen zich te conformeren aan de 'gegeven' tijdschaal van miljarden jaren.
25. Het vrijwel volledige ontbreken van duidelijk herkenbare bodemlagen (soil layers) overal in de geologische kolom. Geologen beweren wel dat ze veel 'fossiele' bodems (paleosolen) hebben gevonden, maar deze zijn heel anders dan de huidige bodems, omdat ze de kenmerken missen

³⁴ <https://creation.com/coal-volcanism-and-noahs-flood>

³⁵ <https://creation.com/how-fast-can-oil-form>

³⁶ <https://creation.com/creating-opals>

³⁷ <https://creation.com/geology-questions-and-answers#coal>

³⁸ <https://creation.com/instant-petrified-wood>

³⁹ <https://creation.com/fluidisation-pipes-evidence-of-large-scale-watery-catastrophe>

⁴⁰ <https://creation.com/the-case-of-the-missing-geologic-time>

⁴¹ <https://creation.com/age-of-the-earth#paraconformities>

⁴² <https://creation.com/the-case-of-the-missing-geologic-time>

⁴³ <https://creation.com/the-three-sisters-strong-evidence-for-noahs-flood-in-australia>

die de bodemhorizonten kenmerken; kenmerken die worden gebruikt bij het classificeren van verschillende bodems. Elke bodem die grondig is onderzocht, blijkt de eigenschappen van een goede bodem te missen. Als 'diepe tijd' correct was, met honderden miljoenen jaren van overvloedig leven op aarde, zouden er vele malen volop gelegenheden zijn geweest voor bodemvorming. Zie Klevberg, P. en Bandy, R., *CRSQ* **39** : 252-68; *CRSQ* **40** : 99-116, 2003; Walker, T., Paleosols: digging deeper buries 'challenge' to Flood geology⁴⁴, *J. Creation* **17**(3):28-34, 2003., *J. Creation* **17** (3): 28-34, 2003.

26. Beperkte mate van onconformiteiten (onconformiteit: een oppervlak van erosie dat jongere lagen van oudere gesteentelagen scheidt). Oppervlakken eroderen snel (bijv. Badlands, South Dakota), maar er zijn beperkte onconformiteiten. Er is de 'grote onconformiteit' aan de basis van de Grand Canyon, maar verder zijn er vermoedelijk ~300 miljoen jaar aan strata bovenop afgezet zonder enige significante onconformiteit. Dit is wederom consistent met een veel kortere afzettingstijd van deze lagen. Zie Para (pseudo) conformiteiten⁴⁵.
27. Het Arches National Park (USA) heeft meer dan 2.000 rotsbogen. Als er dan 43 zijn ingestort sinds 1970 en het gekoppelde artikel is geschreven in 2015, dan is dat 45 jaar, wat neerkomt op een instortingspercentage van ~1 per jaar, wat betekent dat alles in ~2000 jaar verdwenen zou zijn. Dit is volledig consistent met het bijbelse tijdsbestek, maar niet met het evolutionaire tijdsbestek van miljoenen jaren (5 miljoen?). Historische verslagen van de '12 Apostelen' in Zuid-Australië zouden het mogelijk moeten maken om een vergelijkbare 'klok' te berekenen, zij het grover dan deze USA park one. Zie Een gevaarlijke zienswijze⁴⁶.
28. De ontdekking dat onderwater aardverschuivingen ('modderstromen') met een snelheid van ongeveer 50 km/u grote delen van sediment kunnen creëren in een kwestie van uren (Press, F., en Siever, R., *Aarde*, 4th ed., Freeman & Co., NY, VS, 1986). Sedimenten waarvan wordt aangenomen dat ze zich in de loop van eeuwen langzaam hebben gevormd, worden nu erkend als extreem snel gevormd. Zie bijvoorbeeld een klassieke tilliet opnieuw geclassificeerd als een onderzeese puinstroom⁴⁷ (technisch).
29. Flume tank⁴⁸ [goottank]-onderzoek met sediment van verschillende deeltjesgroottes toont aan dat gelaagde gesteentestrata waarvan men dacht dat ze zich gedurende lange tijdsperiodes in de bodem van meren hadden gevormd, vormden zich in feite zeer snel. Zelfs de precieze laagdiktes van gesteenten werden gedupliceerd nadat ze waren vermalen tot hun sedimentaire deeltjes en door de goot waren gelopen. Zie Experimenten in stratificatie van heterogene zandmengsels⁴⁹, Sedimentatie-experimenten: De natuur haalt eindelijk in!⁵⁰ en Sandy Stripes - Betekenen veel lagen vele jaren?⁵¹ Ook is aangetoond dat zeer fijne deeltjes veel sneller bezinken dan eerder werd gedacht, waardoor snelle vorming van moddersteenafzettingen⁵² mogelijk is.
30. Waargenomen voorbeelden van snelle vorming van kloven. Bijvoorbeeld Providence Canyon⁵³ in het zuidwesten van Georgia, Burlingame Canyon⁵⁴ bij Walla Walla, Washington en Lower Loowit Canyon⁵⁵ bij Mount St Helens. De snelheid van de vorming van deze canyons, die lijken op andere canyons die naar verluidt vele miljoenen jaren tijd nodig hebben gehad om zich te vormen, doet twijfels rijzen over de veronderstelde leeftijd van de canyons, die niemand heeft zien vormen.

⁴⁴ <https://creation.com/paleosols-digging-deeper-buries-challenge-to-flood-geology>

⁴⁵ <https://creation.com/age-of-the-earth#paraconformities>

⁴⁶ <https://creation.com/a-dangerous-view>

⁴⁷ <https://creation.com/a-classic-tillite-reclassified-as-a-submarine-debris-flow>

⁴⁸ [Wat betekent flume tank? | WatBetekentHet.nl](http://WatBetekentHet.nl)

⁴⁹ <https://creation.com/experiments-on-stratification-of-heterogeneous-sand-mixtures>

⁵⁰ <https://creation.com/sedimentation-experiments-nature-finally-catches-up>

⁵¹ <https://creation.com/sandy-stripes>

⁵² <https://creation.com/mud-experiments-overturn-long-held-geological-beliefs>

⁵³ <https://creation.com/canyon-creation>

⁵⁴ <https://creation.com/a-canyon-in-six-days>

⁵⁵ https://creation.com/images/pdfs/tj/j18_1/j18_1_45-46.pdf

31. Waargenomen voorbeelden van snelle eilandvorming en maturatie, zoals Surtsey⁵⁶, die het idee weerleggen dat het lang duurt om dergelijke eilanden te vormen. Zie ook Tuluman - A Test of Time⁵⁷.
32. Snelheid van erosie van kustlijnen⁵⁸, horizontaal. Bijv. Beachy Head, VK, verliest elke zes jaar een meter kust aan de zee.
33. De snelheid van erosie van continenten verticaal⁵⁹ komt niet overeen met de veronderstelde ouderdom van de aarde. Zie *Creatie* **22** (2): 18–21.
34. Het bestaan van significante platte plateaus die ‘gedateerd’ zijn op vele miljoenen jaren⁶⁰ (‘verhoogde paleoplains’). Een voorbeeld is Kangaroo Island⁶¹ (Australië). CR Twidale, een beroemde Australische fysische geograaf, schreef: “het voortbestaan van deze paleovormen is tot op zekere hoogte een schaamte voor alle algemeen aanvaarde modellen van landschapsontwikkeling”. Twidale, CR On the survival of paleoforms, *American J. Science* **5** (276): 77-95, 1976 (citaat op p. 81). Zie Austin, SA, Zijn landschappen geëvolueerd?⁶² *Impact* **118**, april 1983.
35. De recente en bijna gelijktijdige oorsprong van alle hoge bergketens over de hele wereld - inclusief de Himalaya, de Alpen, de Andes en de Rockies. Zie Baumgardner, J., Recente opheffing van hedendaagse bergen⁶³. *Impact* **381**, maart 2005.
36. Water gaps. Dit zijn kloven die door bergketens worden gesneden waar rivieren doorheen stromen. Ze komen wereldwijd voor en maken deel uit van wat evolutionair geologen ‘dissonante drainagesystemen’ noemen. Ze zijn ‘dissonant’ omdat ze niet passen in het deep-time geloofssysteem. Het bewijs past bij de snelle vorming ervan in een veel jonger leeftijds kader waar de kloven werden doorsneden in de recessieve fase / dispersieve fase van de wereldwijde Zondvloed in Noachs tijd. Zie Oard, M., Eroderen rivieren door bergen⁶⁴? Water gaps vormen een sterk bewijs voor de Zondvloed in Genesis, *Creation* **29** (3): 18-23, 2007.

Erosiecijfers op plaatsen zoals Niagara Falls komen overeen met een tijdsbestek van enkele duizenden jaren sinds de Zondvloed.

37. Erosie bij Niagara Watervallen⁶⁵, en andere dergelijke plaatsen, komt overeen met slechts enkele duizenden jaren sinds de bijbelse Zondvloed. Een groot deel van de Niagara-kloof is waarschijnlijk zeer snel gevormd door de catastrofale afwatering van het gletsjermeer Agassiz; zie: Klimaatverandering, Niagara en catastrofe⁶⁶.
38. De groeisnelheid van de rivierdelta is consistent met duizenden jaren sinds de Bijbelse Zondvloed, niet met enorme tijdsperioden. Het argument gaat terug naar Mark Twain. Vb. 1. Mississippi— *Creation Research Quarterly (CRSQ)* **9** : 96–114, 1992; *CRSQ* **14** : 77; *CRSQ* **25** : 121–123. Vb. 2 Tigris – Euphrates: *CRSQ* **14** : 87, 1977.

⁵⁶ <https://creation.com/surtsey-the-young-island-that-looks-old>

⁵⁷ <https://creation.com/tuluman-a-test-of-time>

⁵⁸ <https://creation.com/vanishing-coastlines>

⁵⁹ <https://creation.com/eroding-ages>

⁶⁰ <https://creation.com/antiquity-of-landforms>

⁶¹ <https://creation.com/eroding-ages>

⁶² <https://www.icr.org/article/did-landscapes-evolve>

⁶³ <https://www.icr.org/article/98>

⁶⁴ <https://creation.com/do-rivers-erode-through-mountains>

⁶⁵ <https://creation.com/niagara-falls-and-the-bible>

⁶⁶ <https://creation.com/climate-change-niagara-and-catastrophe>

39. Underfit- of misfit streams⁶⁷. Riviervalleien zijn te groot voor de beekjes die ze bevatten. Dury spreekt van de “continentbrede distributie van underfit streams”. Met behulp van kanaalmeanderkarakteristieken concludeerde Dury dat eerdere stromen vaak 20-60 keer hun huidige ontlasting hadden. Dit betekent dat de riviervalleien zeer snel zouden zijn uitgesleten, niet langzaam gedurende eonen van tijd. Zie Austin, SA, Zijn landschappen geëvolueerd?⁶⁸ *Impact* 118, 1983.
40. Hoeveelheid zout in de zee⁶⁹. Zelfs als we het effect van de bijbelse Zondvloed negeren en uitgaan van nul beginzoutgehalte en alle toevoer- en verwijderingssnelheden om de tijd die nodig is om al het zout te verzamelen te maximaliseren, is de *maximale* leeftijd van de oceanen 62 miljoen jaar, minder dan 1/50 van de leeftijd die evolutionisten beweren voor de oceanen. Dit suggereert dat de leeftijd van de aarde ook radicaal minder is.
41. De hoeveelheid sediment op de zeebodem⁷⁰ bij de huidige landerosiesnelheden zou zich in slechts 12 miljoen jaar ophopen; in een oogwenk vergeleken met de veronderstelde leeftijd van een groot deel van de oceaانبodem tot wel 3 miljard jaar. Bovendien zijn long-age geologen van mening dat in het verleden *hogere* erosiesnelheden van toepassing waren, wat het tijdsbestek verkort. Vanuit bijbels oogpunt zou er aan het einde van de Zondvloed veel sediment aan de zee zijn toegevoegd terwijl het water van het niet-geconsolideerde land kwam, waardoor de hoeveelheid sediment perfect in overeenstemming is met een geschiedenis van duizenden jaren.
42. IJzer-mangaan knobbeltjes (IMN) op de zeebodem. De gemeten groeisnelheden van deze knobbeltjes duiden op een leeftijd van slechts duizenden jaren. Lalomov, AV, 2006. Minerale afzettingen als een voorbeeld van geologische snelheden. *CRSQ* 44 (1): 64-66. Hieraan gerelateerd is de concentratie van nikkel in de oceanen⁷¹.
43. De ouderdom van placerafzettingen (concentraties van zware metalen zoals tin in moderne sedimenten en geconsolideerde sedimentaire gesteenten). De gemeten afzettingssnelheden duiden op een leeftijd van duizenden jaren, niet op de veronderstelde miljoenen. Zie Lalomov, AV, en Tabolitch, SE, 2000. Leeftijdsoepaling van onderzees placer, Val’cumey, Noord-Siberië⁷². *J. Creation (TJ)* 14 (3): 83-90.
44. Druk in olie-/gasbronnen geeft de recente oorsprong van de olie en het gas aan. Als ze vele miljoenen jaren oud waren, zouden we verwachten dat de druk in evenwicht zou komen, zelfs in rotsen met een lage doorlaatbaarheid. “Experts op het gebied van petroleumprospectie merken de onmogelijkheid op om een effectief model te creëren gezien de lange en langzame olieproductie gedurende miljoenen jaren (Petukhov, 2004). Als modellen de standaard geochronologische schaal van miljoenen jaren vereisen, is de beste verkenningstrategie volgens hen het boren van putten op een willekeurig raster”. —Lalomov, AV, 2007. Minerale afzettingen als een voorbeeld van geologische snelheden. *CRSQ* 44 (1): 64-66.
45. Direct bewijs dat zich vandaag de dag olie vormt⁷³ in het Guaymas Basin en in Bass Strait⁷⁴ is consistent met een jonge aarde (hoewel niet *noodzakelijk* voor een jonge aarde).
46. Snelle omkeringen in paleomagnetisme⁷⁵ ondermijnen het gebruik van paleomagnetisme in eeuwenoude dateringen van gesteenten en spreken van snelle processen, waardoor de lange tijdschaal enorm wordt gecompriemd.
47. Het patroon van magnetisatie in de magnetische lijnen waar magma opwelt uit de mid-oceanische sleuven pleit tegen de overtuiging dat omkeringen vele duizenden jaren vergen en duidt eerder op een snelle zeebodemverspreiding en snelle magnetische omkeringen, consistent met

⁶⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Misfit_stream

⁶⁸ <https://www.icr.org/article/did-landscapes-evolve>

⁶⁹ <https://creation.com/salty-seas-dutch>

⁷⁰ <https://creation.com/evidence-for-a-young-world#seafloormud>

⁷¹ <https://creation.com/nickel-concentration-indicates-youthful-oceans>

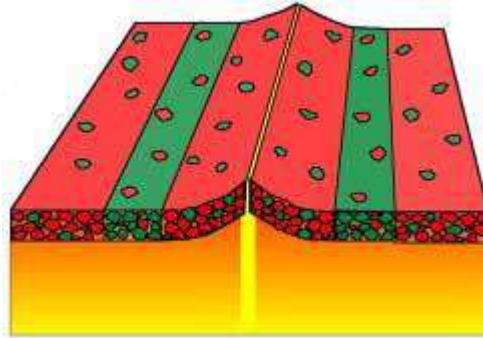
⁷² <https://creation.com/age-determination-of-coastal-submarine-placer-valcumey-northern-siberia>

⁷³ <https://creation.com/how-fast-can-oil-form>

⁷⁴ <https://creation.com/the-recent-origin-of-bass-strait-oil-and-gas>

⁷⁵ <https://creation.com/the-principle-of-least-astonishment>

een jonge aarde. (Humphreys, DR, Is het magnetische veld van de aarde ooit omgedraaid? *Creation Research Quarterly* 25 (3): 130–137, 1988).

Langs de mid-oceanische ruggen spreekt het gedetailleerde patroon van magnetische polarisatie, met eilanden met verschillende polariteit, van snelle veranderingen in de richting van het magnetische veld van de aarde vanwege de snelheid waarmee de lava afkoelt.

Dit komt overeen met een jonge aarde.

48. De gemeten groeisnelheden van stalactieten en stalagmieten⁷⁶ in kalksteengrotten komen overeen met een jonge leeftijd van enkele duizenden jaren. Zie ook artikelen over kalksteengrotten⁷⁷.
49. Het verval van het magnetische veld van de aarde⁷⁸. Exponentieel verval, met schommelingen in het bijzonder tijdens en na de Zondvloed, blijkt uit historische metingen en is consistent met de hypothese van vrij verval sinds de schepping, hetgeen duidt op een ouderdom van de aarde van slechts duizenden jaren. Voor verder bewijs dat het exponentieel verval volgt met een tijdconstante van 1611 jaar (± 10), zie: Humphreys, R., Het magnetisch veld van de aarde vervalt gestaag - met een klein ritme, *CRSQ* 47 (3): 193–201; 2011.
50. Bovenmatige warmtestroom van de aarde is consistent met een jonge leeftijd in plaats van miljarden jaren, zelfs als rekening wordt gehouden met warmte van radioactief verval. Zie Woodmorappe, J., 1999. Lord Kelvin revisited on the young age of the earth⁷⁹, *J. Creation (TJ)* 13 (1): 14, 1999.

Radiometrische datering en de ouderdom van de aarde

51. Koolstof-14 in steenkol⁸⁰ suggereert leeftijden van duizenden jaren en is duidelijk in tegenspraak met leeftijden van miljoenen jaren.
52. Koolstof-14 in olie suggereert andermaal leeftijden van duizenden, niet miljoenen jaren.
53. Koolstof-14 in fossiel hout⁸¹ duidt ook op leeftijden van duizenden, niet miljoenen jaren.
54. Koolstof-14 in diamanten⁸² suggereert leeftijden van duizenden, niet miljarden jaren. Merk op dat pogingen om koolstof-14 in diamanten, steenkool, enz. weg te redeneren, zoals door neutronen uit uraniumverval die stikstof omzetten in C-14, niet werken. Zie: Bezwaren⁸³. Zie “Koolstof-14 gevonden in diamanten”: <https://youtu.be/5yBIXxuyAOM>.
55. Incongruente radio-isotopen dateringen die dezelfde techniek gebruiken⁸⁴ pleiten tegen het vertrouwen in de dateringsmethoden die miljoenen jaren opleveren.

⁷⁶ <https://creation.com/caving-in-to-reality>

⁷⁷ <https://creation.com/geology-questions-and-answers#caves>

⁷⁸ <https://creation.com/the-earths-magnetic-field-evidence-that-the-earth-is-young>

⁷⁹ <https://creation.com/lord-kelvin-revisited-on-the-young-age-of-the-earth>

⁸⁰ <https://creation.com/images/pdfs/cabook/chapter4.pdf>

⁸¹ <https://creation.com/radioactive-dating-in-conflict>

⁸² <https://creation.com/diamonds-a-creationists-best-friend>

⁸³ <https://creation.com/diamonds-a-creationists-best-friend#objections>

⁸⁴ <https://creation.com/images/pdfs/cabook/chapter4.pdf>

56. Incongruente radio-isotopen dateringen die verschillende technieken gebruiken⁸⁵ pleiten tegen het vertrouwen in de dateringsmethoden die miljoenen jaren (of miljarden jaren voor de ouderdom van de aarde) opleveren.
57. Aantoonbaar niet-radiogene 'isochronen' van radioactieve⁸⁶ en niet-radioactieve elementen ondermijnen de aannames achter isochron 'datering' die miljarden jaren oplevert. 'Valse' isochronen⁸⁷ komen vaak voor.
58. Verschillende gedaanten van hetzelfde zirkoonkristal en verschillende zirkonen uit dezelfde rots⁸⁸ die verschillende 'leeftijden' geven, ondermijnen alle 'datums' die uit zirkonen zijn verkregen.
59. Bewijs van een periode van snel radioactief verval in het recente verleden⁸⁹ (lood- en heliumconcentraties en diffusiesnelheden in zirkonen) wijzen op een verklaring voor jonge aarde.
60. De hoeveelheid helium, een product van alfa-verval van radioactieve elementen, vastgehouden in zirkonen in graniet komt overeen met een leeftijd van 6.000 ± 2000 jaar, niet de veronderstelde miljarden jaren. Zie: Humphreys, DR, Young helium diffusion age of zircons ondersteunt versneld nucleair verval, hoofdstuk 2 (pagina's 25-100) in: Vardiman, Snelling, and Chaffin (eds.), *Radioisotopes and the Age of the Earth: Results of a Young Earth Creationist Research Initiative, Volume II*, Institute for Creation Research and Creation Research Society, 2005.
61. Lood in zirkonen van diepe boorkernen versus ondiepe. Ze lijken op elkaar, maar er zouden er minder in de diepe moeten zijn vanwege de hogere hitte, waardoor hogere diffusiesnelheden ontstaan gedurende de gebruikelijke veronderstelde lange leeftijden. Als de leeftijden duizenden jaren zijn, zou er niet naar verwachting veel verschil zijn, wat het geval is (Gentry, R., *et al.*, Differential lead retention in zircons: Implications for nucleair afvalinperking, *Science* **216** (4543): 296–298, 1982; DOI: 10.1126 / science.216.4543.296).
62. 'Pleochroïsche halo's'⁹⁰ geproduceerd in graniet door geconcentreerde stippen van korte halfwaardetijd-elementen zoals polonium suggereren een periode van snel nucleair verval van de lange halfwaardetijd 'parent-isotopen'⁹¹ tijdens de vorming en snelle vorming van de rotsen, die beide tegenstrijdig zijn met de gebruikelijke ideeën van geologische diepe-tijd en een enorme ouderdom van de aarde. Zie Radiohalo's: verrassend bewijs van catastrofale geologische processen⁹², *Creation* **28** (2): 46-50, 2006.
63. Geplette pleochroïsche halo's⁹³ (radiohalo's) gevormd door het verval van polonium, een zeer kort halfwaardetijd-element, in gecoördineerd hout uit verschillende geologische tijdperken suggereren een snelle vorming van alle lagen rond dezelfde tijd, in hetzelfde proces, in overeenstemming met de bijbelse 'jonge' aarde-model in plaats van de miljoenen jaren die voor deze gebeurtenissen worden *geclaimd*.
64. De Australische 'Burning Mountain'⁹⁴ spreekt zich uit tegen radiometrische datering en het geloofssysteem van miljoenen jaren (volgens radiometrische dateringen van de lava-indringing die de steenkool in brand zette, brandt de steenkool in de brandende berg al ~40 miljoen jaar, maar dit is duidelijk niet mogelijk).

⁸⁵ <https://creation.com/images/pdfs/cabook/chapter4.pdf>

⁸⁶ <https://creation.com/contra-rb-sr-dating>

⁸⁷ <https://creation.com/the-failure-of-u-th-pb-dating-at-koongarra-australia>

⁸⁸ <https://creation.com/flaws-in-dating-the-earth-as-ancient>

⁸⁹ <https://creation.com/radiometric-dating-breakthroughs>

⁹⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Pleochroic_halo

⁹¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Decay_chain

⁹² <https://creation.com/radiohalos-startling-evidence-of-catastrophic-geologic-processes-on-a-young-earth>

⁹³ <https://creation.com/the-collapse-of-geologic-time>

⁹⁴ <https://creation.com/australias-burning-mountain>

Astronomisch bewijs voor een jonge(re) leeftijd van de aarde en het universum

Foto door NASA

De ringen van Saturnus worden steeds meer erkend als relatief kortstondig in plaats van in wezen onveranderlijk gedurende miljoenen jaren.

65. Bewijs van recente vulkanische activiteit op de maan van de aarde is niet consistent met de veronderstelde enorme leeftijd, omdat ze al lang geleden had moeten afkoelen als ze miljarden jaren oud was. Zie: Voorbijgaande maanverschijnselen: een permanent probleem voor evolutionaire modellen van maanvorming⁹⁵ en Walker, T., en Catchpoole, D., Lunar volcanoes rock long-age timeframe⁹⁶, *Creation* **31** (3): 18, 2009. Zie verdere bevestiging: “At Long Last, Moon’s Core ‘Seen’”; www.sciencemag.org/news/2011/01/long-last-moons-core-seen⁹⁷.
66. Recessie van de maan vanaf de aarde⁹⁸. Getijdenwrijving zorgt ervoor dat de maan zich met 4 cm per jaar van de aarde terugtrekt. Het zou in het verleden groter zijn geweest toen de maan en de aarde dichter bij elkaar waren. De maan en de aarde zouden op minder dan een kwart van hun veronderstelde leeftijd in catastrofale nabijheid (Roche limit) zijn geweest.
67. Het voormalige magnetische veld van de maan. Rotsen die zijn verzameld uit de korst van de maan, hebben restmagnetisme dat aangeeft dat de maan ooit een magnetisch veld had dat veel sterker was dan het magnetische veld van de aarde vandaag. Geen enkele aannemelijke ‘dynamotheorie’⁹⁹ zou zelfs voor een zwak magnetisch veld kunnen instaan, laat staan een sterk magnetisch veld dat een dergelijk restmagnetisme zou kunnen achterlaten in een tijdsbestek van miljarden jaren. Het bewijs is veel meer consistent met een recente schepping van de maan en zijn magnetisch veld en het vrije verval van het magnetische veld in de 6000 jaar sindsdien. Humphreys, DR, Het vroegere magnetische veld van de maan - nog steeds een enorm probleem voor evolutionisten¹⁰⁰, *J. Creation* **26** (1): 5-6, 2012.
68. Spookkraters op de *maria* van de maan (enkelvoud *mare*: donkere ‘zeeën’ gevormd uit enorme lavastromen) vormen een probleem voor de veronderstelde lange leeftijden. Enorme inslagen veroorzaakten klaarblijkelijk de grote kraters en lavastromen in die kraters, en deze lava begroef gedeeltelijk andere, kleinere inslagkraters in de grotere kraters, waardoor ‘spoken’ achterbleven. Maar dit betekent dat de kleinere inslagen niet lang na de grote kunnen zijn gekomen, anders zou de lava vóór de kleinere inslagen in de grotere kraters zijn gestroomd. Dit suggereert een zeer kort tijdsbestek voor al deze kraters, en daarmee ook voor de andere kraters van ons zonnestelsel. Ze suggereren dat de kratering vrij snel plaatsvond. Zie Fryman, H., Ghost craters in the

⁹⁵ https://creation.com/images/pdfs/tj/j17_1/j17_1_5-6.pdf

⁹⁶ <https://creation.com/lunar-volcanoes-rock-long-age-timeframe>

⁹⁷ <https://www.sciencemag.org/news/2011/01/long-last-moons-core-seen>

⁹⁸ <https://creation.com/the-moon-the-light-that-rules-the-night#receding>

⁹⁹ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Dynamotheorie>

¹⁰⁰ <https://creation.com/moons-magnetic-puzzle>

sky, *Creation Matters* 4 (1): 6, 1999; Een bijbelse kratertheorie¹⁰¹ (Faulkner); Lunar volcanoes rock long-age timeframe¹⁰².

69. De aanwezigheid van een significant magnetisch veld rond Mercurius¹⁰³ komt niet overeen met de veronderstelde leeftijd van miljarden jaren. Een planeet die zo klein is, zou voldoende moeten zijn afgekoeld, zodat elke vloeibare kern zou stollen, waardoor het ‘dynamo’-mechanisme van de evolutionisten zou worden verhinderd. Zie ook, Humphreys, DR, het magnetische veld van Mercurius is jong!¹⁰⁴ *J. Creation* 22 (3): 8-9, 2008.
70. De buitenste planeten Uranus en Neptunus hebben magnetische velden, maar ze zouden al lang ‘dood’ moeten zijn als ze zo oud zijn als wordt beweerd volgens evolutionaire lange-leeftijdsovattingen. Uitgaande van een zonnestelsel dat duizenden jaren oud is, heeft natuurkundige Russell Humphreys met succes de sterke punten van de magnetische velden van Uranus en Neptunus¹⁰⁵ voorspeld.
71. De grotere manen van Jupiter, Ganymedes, Io en Europa, hebben magnetische velden¹⁰⁶, die ze niet zouden moeten hebben als ze miljarden jaren oud waren, omdat ze vaste kernen hebben en dus geen dynamo de magnetische velden kon genereren. Dit komt overeen met de voorspellingen van creationist Humphreys. Zie ook Spencer, W., Ganymede: de verrassend magnetische maan¹⁰⁷, *J. Creation* 23 (1): 8-9, 2009.
72. Vulkanisch actieve manen van Jupiter (Io)¹⁰⁸ zijn consistent met jeugdigheid (Galileo-mission registreerde 80 actieve vulkanen). Als Io meer dan 4,5 miljard jaar was uitgebarsten tegen zelfs 10% van het huidige tempo, zou het 40 keer zijn uitgebarsten. Io ziet eruit als een jonge maan en past niet bij de veronderstelde miljarden jaren van het zonnestelsel. Zwaartekrachttrekkingen uit Jupiter en andere manen zijn verantwoordelijk voor slechts een deel van de overvloedige warmte die wordt geproduceerd.
73. Het oppervlak van Jupiters maan Europa. Studies van de weinige kraters gaven aan dat tot 95% van de kleine kraters, en veel middelgrote, worden gevormd door puin dat door grotere inslagen is opgeworpen. Dit betekent dat er veel minder inslagen zijn geweest dan gedacht in het zonnestelsel en dat de ouderdom van andere objecten in het zonnestelsel, afgeleid van kraterniveaus, drastisch moet worden verminderd (zie Psarris, Spike, Wat je niet werd verteld over astronomie, deel 1: onze gecreëerde dvd van het zonnestelsel¹⁰⁹, verkrijgbaar bij CMI).
74. Methaan op Titan¹¹⁰ (de grootste maan van Saturnus) - het methaan zou allemaal verdwenen moeten zijn vanwege door UV veroorzaakte afbraak. De producten van fotolyse¹¹¹ hadden ook een enorme zee aan zwaardere koolwaterstoffen zoals ethaan moeten opleveren. Een astrobiologie-item¹¹² getiteld “The missing methane” citeerde een van de Cassini-onderzoekers, Jonathan Lunine, die zei: “Als de chemie op Titan stabiel is gebleven gedurende de leeftijd van het zonnestelsel, dan zouden we voorspellen dat een laag ethaan 300 tot 600 meter dik zou moeten afgezet worden op het oppervlak”. Zo’n zee wordt niet gezien, wat consistent is met het feit dat Titan maar een klein deel uitmaakt van de geclaimde leeftijd van het zonnestelsel (het behoeft geen betoog dat Lunine de voor de hand liggende implicaties van deze waarnemingen op jonge leeftijd niet accepteert, dus speculeert hij bijvoorbeeld dat er een onbekende methaanbron moet zijn).

¹⁰¹ <https://creation.com/a-biblically-based-cratering-theory>

¹⁰² <https://creation.com/lunar-volcanoes-rock-long-age-timeframe>

¹⁰³ <https://creation.com/mercury-the-tiny-planet-that-causes-big-problems-for-evolution>

¹⁰⁴ <https://creation.com/mercurys-magnetic-field-is-young>

¹⁰⁵ <https://creation.com/the-earths-magnetic-field-evidence-that-the-earth-is-young#planets>

¹⁰⁶ <https://creation.com/focus-194#magmoons>

¹⁰⁷ <https://creation.com/ganymede-magnetic-moon>

¹⁰⁸ <https://creation.com/revelations-in-the-solar-system>

¹⁰⁹ <https://ukstore.creation.com/product/349-our-created-solar-system-dvd-dvd>

¹¹⁰ <https://creation.com/focus-273-creation-magazine>

¹¹¹ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Fotodissociatie>

¹¹² https://www.astrobio.net/?option=com_retrospection&task=detail&id=1478

75. De snelheid van verandering / verdwijning van de ringen van Saturnus is niet consistent met hun veronderstelde enorme leeftijd¹¹³ ; ze spreken van jeugdigheid.
76. Enceladus, een maan van Saturnus, ziet er jong uit. Astronomen die in de ‘miljarden jaren’-denkwijze werkten, dachten dat deze maan koud en dood zou zijn, maar het is een zeer actieve maan die enorme stralen waterdamp en ijskoude deeltjes de ruimte in spuwt met supersonische snelheden, in overeenstemming met een veel jongere leeftijd. Uit berekeningen blijkt dat het binnenste vast zou zijn bevroren na 30 miljoen jaar (minder dan 1% van de veronderstelde leeftijd); getijdenwrijving van Saturnus verklaart niet de jeugdige activiteit ervan (Psarris, Spike, Wat je niet wordt verteld over astronomie, deel 1: ons gecreëerd zonnestelsel dvd¹¹⁴ ; Walker, T., Enceladus: Saturnus’ levendige maan ziet er jong uit¹¹⁵, *Creation* **31** (3): 54-55, 2009).
77. Miranda, een kleine maan van Uranus, had allang dood moeten zijn, zij het miljarden jaren oud, maar de extreme oppervlakte-eigenschappen suggereren iets anders. Zie Openbaringen in het zonnestelsel¹¹⁶.
78. Neptunus zou allang niet meer ‘koud’ zijn geweest en had geen sterke windbeweging als deze miljarden jaren oud was, maar Voyager II ontdekte in 1989 dat het anders was - het heeft de snelste winden in het hele zonnestelsel. Deze waarneming is consistent met een jonge leeftijd, niet met miljarden jaren. Zie Neptunus: monument voor de schepping¹¹⁷.
79. De ringen van Neptunus hebben dikke gebieden en dunne gebieden. Deze oneffenheid betekent dat ze geen miljarden jaren oud kunnen zijn, aangezien botsingen van de ringobjecten de ring uiteindelijk erg uniform zouden maken. Openbaringen in het zonnestelsel¹¹⁸.
80. Jonge oppervlakteleeftijd van de maan van Neptunus: Triton - minder dan 10 miljoen jaar, zelfs met evolutionaire aannames over de mate van inslagen (zie Schenk, PM, en Zahnle, K. On the Negligible Surface Age of Triton¹¹⁹, *Icarus* **192** (1): 135– 149, 2007. <doi:10.1016/j.icarus.2007.07.004>).
81. Uranus en Neptunus hebben beiden magnetische velden die aanzienlijk afwijken van de as, wat een onstabiele situatie is. Toen dit bij Uranus werd ontdekt, werd door evolutionaire astronomen aangenomen dat Uranus toevallig door een omkering van het magnetische veld ging. Toen echter iets soortgelijks werd gevonden bij Neptunus, was deze *ad hoc* verklaring omvergeworpen. Deze waarnemingen zijn consistent met leeftijden van duizenden jaren¹²⁰ in plaats van miljarden jaren.
82. De baan van Pluto is chaotisch op een tijdschaal van 20 miljoen jaar en beïnvloedt de rest van het zonnestelsel, dat ook op die tijdschaal onstabiel zou worden, wat suggereert dat deze veel jonger moet zijn. (Zie: Rothman, T., God doet een dutje, *Scientific American* **259** (4): 20, 1988).
83. Het bestaan van kometen met een korte periode (omlooptijd minder dan 200 jaar), bijvoorbeeld Halley, die een levensduur hebben van minder dan 20.000 jaar, komt overeen met een leeftijd van het zonnestelsel van minder dan 10.000 jaar. *Er moeten ad hoc* hypothesen worden bedacht om dit bewijs te omzeilen (zie Kuipergordel)¹²¹. Zie Kometen en de ouderdom van het zonnestelsel¹²².
84. “Nabij-infraroodspectra van het Kuipergordel-object, Quaoar¹²³ en het vermoedelijke Kuipergordel-object, Charon¹²⁴, geven aan dat beide kristallijn waterijs en ammoniakhydraat bevatten.

¹¹³ <https://creation.com/the-age-and-fate-of-saturns-rings>

¹¹⁴ <https://ukstore.creation.com/product/349-our-created-solar-system-dvd-dvd>

¹¹⁵ <https://creation.com/enceladus-looks-young>

¹¹⁶ <https://creation.com/revelations-in-the-solar-system>

¹¹⁷ <https://creation.com/neptune-monument-to-creation>

¹¹⁸ <https://creation.com/revelations-in-the-solar-system>

¹¹⁹ <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0019103507003004>

¹²⁰ <https://creation.com/neptune-monument-to-creation>

¹²¹ <https://creation.com/kuiper-belt-objects-solution-to-short-period-comets>

¹²² <https://creation.com/comets-and-the-age-of-the-solar-system>

¹²³ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Quaoar>

¹²⁴ [https://nl.wikipedia.org/wiki/Charon_\(maan\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Charon_(maan))

Dit waterige materiaal kan niet veel ouder zijn dan 10 miljoen jaar, wat overeenkomt met een jong zonnestelsel, niet een dat 5 miljard jaar oud is”. Zie: De ‘wateren boven’¹²⁵.

85. De levensduur van kometen met een lange periode (omlooptijd van meer dan 200 jaar) die zongrazende kometen zijn of andere zoals Hyakutake of Hale-Bopp, betekent dat ze 4,5 miljard jaar geleden niet met het zonnestelsel konden zijn ontstaan. Hun bestaan komt echter overeen met een jonge leeftijd voor het zonnestelsel. Opnieuw werd een *ad hoc* Oortwolk¹²⁶ uitgevonden om rekening te houden met deze kometen die na miljarden jaren nog steeds aanwezig zijn. Zie, Kometen en de ouderdom van het zonnestelsel¹²⁷.
86. De maximaal verwachte levensduur van ‘near-earth asteroïden’ (aardscheerders) is ongeveer een miljoen jaar, waarna ze in botsing komen met de zon. En door het Yarkovsky-effect worden de hoofdgordel-asteroïden sneller in banen nabij de aarde gebracht dan gedacht. Dit brengt de oorsprong van asteroïden bij de vorming van het zonnestelsel in twijfel (het gebruikelijke scenario), oftewel het zonnestelsel is veel jonger dan de beweerde 4,5 miljard jaar. Henry, J., The asteroid belt: indications of its youth, *Creation Matters* **11** (2): 2, 2006.
87. De levensduur van binaire asteroïden - waarbij een kleine asteroïde-‘maan’ rond een grotere asteroïde draait in de hoofdgordel (ze vertegenwoordigen ongeveer 15–17% van het totaal): tijdsneffecten beperken de levensduur van dergelijke binaire systemen tot ongeveer 100.000 jaar. De moeilijkheden bij het bedenken van een scenario om binaries in zulke aantallen te krijgen om de populatie in stand te houden, brachten sommige astronomen ertoe aan hun bestaan te twijfelen, maar ruimtesondes bevestigden ze (Henry, J., The asteroid belt: indications of its youth, *Creation Matters* **11** (2): 2, 2006).
88. De waargenomen snelle verandering in sterren¹²⁸ is in tegenspraak met de enorme tijdperken die aan de evolutie van sterren zijn toegekend. Bijvoorbeeld Sakurai’s Object in Sagittarius: in 1994 was deze ster hoogstwaarschijnlijk een witte dwerg in het midden van een planetaire nevel; tegen 1997 was hij uitgegroeid tot een felgele reus, ongeveer 80 keer breder dan de zon (*Astronomy & Astrophysics* **321** : L17, 1997). In 1998 was hij nog verder uitgebreid, tot een rode superreus die 150 keer zo groot was als de zon. Maar toen kromp hij net zo snel; in 2002 was de ster zelf met de krachtigste optische telescopen onzichtbaar, hoewel hij wel detecteerbaar is in het infrarood, dat door het stof schijnt (Muir, H., 2003, Back from the dead, *New Scientist* **177** (2384): 28– 31).
89. De zwakke jonge zon paradox. Volgens de stellaire evolutietheorie, terwijl de kern van de zon transformeert van waterstof naar helium door middel van kernfusie, neemt het gemiddelde molecuulgewicht toe, wat de kern van de zon zou comprimeren, waardoor de fusiesnelheid toeneemt. Het resultaat is dat de zon gedurende enkele miljarden jaren 40% had moeten ophelderen sinds haar vorming en 25% sinds het verschijnen van leven op aarde. Voor de laatste vertaalt dit zich in een temperatuurstijging van 16–18 °C op aarde. De huidige gemiddelde temperatuur is 15 °C, dus de aarde zou een temperatuur van -2 °C moeten hebben gehad toen het leven verscheen. Zie: Faulkner, D., The young faint Sun paradox and the age of the solar system¹²⁹, *J. Creation (TJ)* **15**(2): 3-4, 2001. Vanaf 2010 blijft de zwakke jonge zon een probleem: Kasting, JF, Early Earth: Faint young Sun redux, *Nature* **464** : 687-689, 1 april 2010; doi: 10.1038 / 464687a; www.nature.com/nature/journal/v464/n7289/full/464687a.html
90. Bewijs van (zeer) recente geologische activiteit (tektonische bewegingen) op de maan is niet consistent met de veronderstelde leeftijd van miljarden jaren en zijn hete oorsprong. Watters, TR, *et al.*, Evidence of Recent Thrust Faulting¹³⁰ on the Moon Revealed by the Lunar Reconnaissance Orbiter Camera, *Science* **329** (5994): 936-940, 20 augustus 2010; DOI: 10.1126 / science.1189590 (“Deze detectie, in combinatie met de zeer jonge schijnbare ouderdom van de

¹²⁵ <https://creation.com/the-waters-above>

¹²⁶ <https://creation.com/more-problems-for-the-oort-comet-cloud>

¹²⁷ <https://creation.com/comets-and-the-age-of-the-solar-system>

¹²⁸ <https://creation.com/focus-194#speedy>

¹²⁹ <https://creation.com/the-young-faint-sun-paradox-and-the-age-of-the-solar-system>

¹³⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Thrust_fault

faults (breuken), suggereert een globale samentrekking van de maan in een laat stadium”).
NASA-afbeeldingen ondersteunen de bijbelse oorsprong van de maan¹³¹.

91. De gigantische gasplaneten Jupiter en Saturnus stralen meer energie uit dan ze van de zon ontvangen, wat duidt op een recente oorsprong. Jupiter straalt bijna twee keer zoveel energie uit als dat hij van de zon ontvangt, wat aangeeft dat zijn leeftijd minder dan 1% is van het veronderstelde 4,5 miljard jaar oude zonnestelsel. Saturnus straalt bijna twee keer zoveel energie per massa-eenheid uit als Jupiter. Zie De leeftijd van de Joviaanse [van Jupiter] planeten¹³².
92. Snelle sterren komen overeen met een jonge leeftijd voor het universum. Zo bewegen veel sterren in de dwergstelsels in de Local Group zich van elkaar af met snelheden die worden geschat op 10–12 km/s. Bij deze snelheden zouden de sterren zich hebben verspreid in 100 Ma, wat, vergeleken met de veronderstelde 14.000 Ma-leeftijd van het universum, een korte tijd is. Zie Fast stars challenge big bang origin for dwarf galaxies¹³³.
93. De veroudering van spiraalstelsels (veel minder dan 200 miljoen jaar) is niet consistent met hun veronderstelde leeftijd van vele miljarden jaren. De ontdekking van extreem ‘jonge’ spiraalstelsels¹³⁴ benadrukt het probleem van dit bewijs voor de veronderstelde evolutionaire tijdperken.
94. Het aantal type I supernovaresten¹³⁵ (SNR’s) dat in onze melkweg kan worden waargenomen, komt overeen met een leeftijd van duizenden jaren, niet van miljoenen of miljarden. Zie Davies, K., *Proc. 3prd ICC*, blz. 175-184, 1994.
95. Er is een grote schaarste aan sterk uitgebreide SNR’s vergeleken met wat wordt verwacht onder evolutionaire kosmogonie. Zie supernovaresten¹³⁶.
Zie Supernova’s: <https://youtu.be/LBfrDjn5YiU>.

De menselijke geschiedenis komt overeen met een jonge leeftijd van de aarde

96. Groei van de menselijke bevolking. Minder dan 0,5% per jaar groei van zes mensen 4.500 jaar geleden zou de huidige bevolking voortbrengen. Waar zijn alle mensen?¹³⁷ als we hier al veel langer zijn?
97. Menselijke skeletten en artefacten uit de ‘steentijd’. Er zijn er niet genoeg voor 100.000 jaar van een menselijke bevolking van slechts één miljoen, laat staan meer mensen (10 miljoen?). Zie Waar zijn alle mensen?¹³⁸
98. Lengte van geregistreerde geschiedenis. Oorsprong van verschillende beschavingen, geschriften, enz., Allemaal ongeveer dezelfde tijd enkele duizenden jaren geleden. Zie Bewijs voor een jonge wereld¹³⁹.
99. Talen. Overeenkomsten in talen waarvan wordt beweerd dat ze vele tienduizenden jaren van elkaar zijn gescheiden, spreken in tegen de veronderstelde tijdperken (vergelijk bijvoorbeeld enkele inheemse talen in Australië met talen in Zuidoost-India en Sri Lanka). Zie Het Toren van Babel verslag bevestigd door taalkunde¹⁴⁰.
100. Gemeenschappelijke culturele ‘mythen’ spreken over de recente afscheiding van volkeren over de hele wereld. Een voorbeeld hiervan is de frequentie van verhalen over een wereldver-nietigende overstroming¹⁴¹.

¹³¹ <https://creation.com/nasa-shrinking-moon>

¹³² <https://creation.com/the-age-of-the-jovian-planets>

¹³³ <https://creation.com/fast-stars-challenge-big-bang-origin-for-dwarf-galaxies>

¹³⁴ <https://creation.com/early-galaxies-don-t-fit>

¹³⁵ <https://creation.com/exploding-stars-point-to-a-young-universe>

¹³⁶ <https://creation.com/exploding-stars-point-to-a-young-universe>

¹³⁷ <https://creation.com/where-are-all-the-people>

¹³⁸ <https://creation.com/where-are-all-the-people>

¹³⁹ <https://creation.com/evidence-for-a-young-world>

¹⁴⁰ <https://creation.com/the-tower-of-babel-account-affirmed-by-linguistics>

¹⁴¹ <https://creation.com/noahs-flood-questions-and-answers#legends>

101. Herkomst van de landbouw. Seculiere datering stelt het op ongeveer 10.000 jaar en toch zegt diezelfde chronologie dat de moderne mens vermoedelijk al minstens 200.000 jaar bestaat. Iemand zou beslist veel eerder hebben bedacht hoe hij zaden van planten moest zaaien om voedsel te produceren. Zie: Bewijs voor een jonge wereld¹⁴².

Zie ook:

- o Zacht weefsel in dinosaurussen: <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm>
- o God schiep een volwassen universum - niet met de schijn van ouderdom: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/volwassen-universum.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek "Schepping vs. Evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

¹⁴² <https://creation.com/evidence-for-a-young-world#agriculture>